

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการผลิตบัณฑิต เพราะหลักสูตรเป็นตัวชี้ให้เห็นถึงทิศทางการจัดการเรียนการสอนและภาพของผลผลิต คือ ตัวบัณฑิตที่จะออกไปรับใช้สังคมว่าจะต้องเรียนรู้อะไร มีทักษะและทัศนคติที่พึงประสงค์อย่างไรบ้าง ดังนั้น หลักสูตรจึงเป็นหัวใจของการจัดการศึกษา (ปทีป เมธาคุณวุฒิ, 2528)

ในด้านกระบวนการผลิตบัณฑิตที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรและโปรแกรมการศึกษานั้น หลักสูตรและโปรแกรมการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐประเภทจำกัดรับได้มีการขยายตัวอย่างกว้างขวาง และครอบคลุมครบแทบทุกสาขาวิชาตามมาตรฐาน จากการสำรวจจำนวนหลักสูตร สาขาวิชาเอกของสถาบันอุดมศึกษา ระหว่างปี 2522-2527 พบว่า ได้มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรในลักษณะที่เพิ่มจำนวนสาขาวิชาเอกมากขึ้น และมักจะเน้นความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของความต้องการ ในตลาดแรงงาน รวมทั้งมีการเปิดและขยายหลักสูตร และโปรแกรมการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา มีลักษณะครอบคลุมและสอดคล้องกับแนวทางในการพัฒนาประเทศ และทรัพยากรมนุษย์ อย่างไรก็ตาม ยังมีความจำเป็นและความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นระบบที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น (ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา, 2530) โดยเฉพาะในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปการผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพออกไปทำงานในสังคมที่เป็นอยู่ ควรเน้นเรื่องการเรียนรู้ความสามารถทางวิชาการในแขนงวิชาการต่าง ๆ และเรื่องคุณธรรมเป็นสิ่งสำคัญ นักศึกษาควรเป็นผู้มีคุณธรรมหรือเป็นผู้ที่เอาใจใส่ในเรื่องส่วนรวมในสังคม (เกริกเกียรติ นิพันธ์เสวีธรรม, 2532)

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ก่อตั้งขึ้นด้วยความร่วมมือทางวิชาการระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน เพื่อเป็นสถาบันชั้นสูง มีหน้าที่ในการจัดการศึกษา และฝึกอบรมบุคลากรทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อทำหน้าที่เป็นนักเทคโนโลยี วิศวกร นักวิทยาศาสตร์ ครูช่าง ในการตอบสนองกำลังคนในการพัฒนาอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีเป็นพื้นฐานในการผลิต โดยมีพันธกิจที่จะเสริม

สร้างและพัฒนากำลังคนให้มีขีดความรู้ ความสามารถทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้เป็น "ผู้สร้างเทคโนโลยี" มากกว่า "ผู้ใช้เทคโนโลยี" (สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ทรชนครเหนือ, 2530) ทั้งนี้ สมชอบ ไชยเวช (2531) และ ชนช กสิภาร (2536) กล่าวว่า การจัดการศึกษาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่างกับการศึกษาสายสังคมศาสตร์ หรือมนุษยศาสตร์ตรงการศึกษาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสามารถกำหนดเป้าหมายให้เป็น รูปธรรมได้และวัดความสำเร็จได้ โดยวัดจากการทำงานของผู้สำเร็จในโลกของการทำงาน และจุดเน้นของหลักสูตรทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจะไม่จำกัดแต่เพียงการพัฒนาความรู้ใน สาขาเฉพาะสาขาใดสาขาหนึ่งเท่านั้น แต่ครอบคลุมทั้งความรู้ ทักษะ เจตคติ และค่านิยม ซึ่ง จะมีส่วนช่วยให้นักศึกษามีความสามารถในการทำงาน นอกจากนี้ยังมีคุณลักษณะที่แตกต่างจาก การศึกษาด้านอื่น คือ ความสัมพันธ์และความรับผิดชอบต่อสังคม ผู้ที่สำเร็จการศึกษาสายวิชาชีพ นี้จะต้องมีความสามารถในการปฏิบัติงานจริง และมีจรรยาบรรณในการทำงานในสาขาที่จบมา เพราะปัจจุบันปัญหาจรรยาบรรณเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง ซึ่งสถาบันอุดมศึกษามักไม่ได้คำนึงถึง จะ เห็น ได้จากกรณีตึกโรงแรมถล่มที่จังหวัดนครราชสีมา อันเนื่องจากการต่อเติม ซึ่งก่อให้เกิด โศกนาฏกรรมครั้งยิ่งใหญ่ ส่งผลให้มีผู้เสียชีวิตมากมาย และกระทบต่อธุรกิจการท่องเที่ยวของ ประเทศ ซึ่งผู้รับผิดชอบต่อการดูแลการก่อสร้างคือสถาปนิกและวิศวกร (กรุงเทพธุรกิจ, 2536)

พื้นฐานของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าทรชนครเหนือตั้งแต่เริ่มต้นสถาบันได้ เลือกดำเนินการศึกษา ในแนวต้องการพัฒนากำลังคน และได้ถือเป็นนโยบายการจัดการศึกษา และฝึกปฏิบัติมาตลอด โดยมีเป้าหมาย คือ การสร้างขีดความสามารถทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มผลผลิตทางเศรษฐกิจ โดยเน้นพัฒนาขีดความสามารถของวิศวกร ช่าง เทคนิค ครูช่าง เทคโนโลยีส์ และนักวิทยาศาสตร์ประยุกต์ที่จะรับถ่ายทอดเทคโนโลยีและมี พื้นฐานที่ทำการพัฒนาและวิจัยให้เกิดสินค้าใหม่ หรือกรรมวิธีการผลิตใหม่ ๆ ฉะนั้นจึงควร ทบทวนหลักสูตรและวิธีการเรียนการสอนให้ทันเหตุการณ์อยู่เสมอ (สมชอบ ไชยเวช, 2531) ด้วยเหตุดังกล่าวนี้ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าทรชนครเหนือ จึงได้กำหนดคุณลักษณะของ บัณฑิตในภาพรวมไว้ดังนี้

1. มีความรู้ในวิชาช่าง วิชาพื้นฐานและวิชาชีพ
2. รู้จักคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานได้ ตลอดจนออกแบบและพัฒนา โครงการต่าง ๆ ได้
3. มีวินัย รับผิดชอบต่อหน้าที่ สังคม มีมนุษยสัมพันธ์ มีจรรยาบรรณในวิชาชีพและมีจิตสำนึกในการทำงานเป็นกลุ่ม

4. มีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถปรับตัวให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ดี

คุณลักษณะของบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ จะบรรลุผลตามที่กำหนดหรือไม่ขึ้นอยู่กับหลักสูตรและการสอนเป็นสำคัญ ที่ผ่านมาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ได้ทำการปรับปรุงหลักสูตร โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลง แต่เท่าที่ผ่านมาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือประสบปัญหา อุปสรรค ในการจัดการศึกษาดังนี้ (สมชอบ ไชยเวช, 2530)

1. มีปัญหาซ้ำซ้อนในการจัดการศึกษา ในคณะและวิทยาลัย
 2. เป้าหมายของหลักสูตรเปลี่ยนไปเรื่อย เพราะอาจารย์จบปริญญาโทมาแล้วก็มาทำการเปลี่ยนหลักสูตร จนกระทั่งหลักสูตรเดิมจำไม่ได้
 3. การเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานภายนอก ทำให้นักศึกษาที่สำเร็จหลักสูตร ครุศาสตร์อุตสาหกรรม อาจมีปัญหาระยะยาวเหมือนผู้จบการศึกษานิติศาสตร์ (กศ.บ.)
 4. การจัดการจ้างงาน มีแนวโน้มการจ้างงาน ทั้งภาคเอกชนและภาครัฐบาล ลดลง ทำให้สถาบันจะต้องฝึกนักศึกษาให้เป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur) มากขึ้น
 5. บางสาขาวิชามีความคล้ายคลึงกัน เช่น สาขาครุศาสตร์เครื่องกล กับ สาขาวิศวกรรมการผลิตและสาขาเทคโนโลยีการผลิต ทำให้ยุ่งยากในเรื่องหลักสูตร
 6. สถาบันมีข้อจำกัดหลายประการ เช่น เรื่องสถานที่ซึ่งไม่สามารถขยายต่อไปได้
- ในปีการศึกษา 2536 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เปิดสอน 60 หลักสูตร จำแนกเป็นหลักสูตรสำหรับช่างฝึกหัด 5 หลักสูตร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) 3 หลักสูตร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) 17 หลักสูตร ระดับปริญญาตรี 25 หลักสูตร ระดับปริญญาโท 9 หลักสูตร และระดับปริญญาเอก 1 หลักสูตร โดยมีลักษณะการรับนักศึกษาเข้าเรียน โดยสถาบันดำเนินการสอบเองและเริ่มสอบร่วมกับทบวงมหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2535 และมีโครงการรับนักศึกษา โดยวิธีพิเศษ เช่น โครงการสมทบพิเศษ คณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์ โครงการสมทบพิเศษคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม โครงการสมทบพิเศษ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และโครงการรับนักศึกษาผู้มีความสามารถดีเด่นทางกีฬาโดยวิธีพิเศษ เป็นต้น

เนื่องจากปัญหาและความสำคัญของหลักสูตรดังกล่าวข้างต้น ซึ่งเป็นจุดสำคัญในการผลิตบัณฑิต ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เพราะสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เป็นสถาบันแห่งเดียวที่จัดการเรียนการสอนสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับ

ต่ำกว่าปริญญา คือ สอนช่างชำนาญการ (Skilled Worker) และช่างเทคนิค (Technician) จนถึงวิศวกรรมศาสตร์ วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต และวิทยาศาสตร์ ในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก เพื่อรองรับตลาดแรงงาน โดยเป็นสถาบันการศึกษาแห่งเดียวเท่านั้น นอกนั้น เป็นการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งจัดการเรียนการสอนและฝึกอาชีพเฉพาะในระบบโรงเรียน และปัจจุบันสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือได้รับความช่วยเหลือทางวิชาการจากต่างประเทศมาก ตั้งแต่ก่อตั้งจนถึงปัจจุบัน อันเป็นเอกลักษณ์พิเศษของสถาบัน ฉะนั้นควรจะได้ศึกษาการให้ความช่วยเหลือด้านทรัพยากรมนุษย์ งบประมาณและอุปกรณ์ เทคโนโลยีจากต่างประเทศ กระทบต่อการบริหารหลักสูตรหรือไม่ ตลอดจนสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงในการผลิตบัณฑิตด้านเทคโนโลยี วิศวกรรม และวิทยาศาสตร์ และการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม โดยสถาบันมีคณาจารย์ผู้ที่มีความแกร่งกล้าทางวิชาการ กอปรกับปณิธานของสถาบันมุ่งที่จะผลิตบัณฑิตเฉพาะสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อตอบสนองความต้องการของประเทศ ฉะนั้นจึงควรศึกษาว่า ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกอะไรบ้างที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ โดยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบที่เป็นปัจจัยภายในและภายนอกสถาบัน ถือหลักตามแนวคิดของ ริชแมนและฟาร์เมอร์ (Richman and Farmer, 1977) ว่า สถาบัน/มหาวิทยาลัยประกอบด้วย ระบบย่อยต่าง ๆ ซึ่งสัมพันธ์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีอิทธิพลต่อกัน ซึ่งการมองเชิงระบบทำให้สามารถมองเห็นความซับซ้อนขององค์ประกอบที่มีอยู่ในระบบได้ อันจะเป็นเครื่องมือช่วยให้การตัดสินใจของผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มีประสิทธิภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
3. เพื่อสำรวจจุดปะทะสัมพันธ์ของระบบ (Subsystem Interfaces) ซึ่งเกิดขึ้นระหว่างระบบย่อยที่เป็นปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกกับระบบการบริหารหลักสูตรของ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

4. เพื่อจำแนกประเภทของปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการบริหาร
 หลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

คำถามในการวิจัย

1. ปัจจัยอะไรบ้างที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
 พระนครเหนือ
2. ปัจจัยในข้อ 1 ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
 พระนครเหนือ ด้านใดบ้าง
3. ปัจจัยในข้อ 1 เมื่อจำแนกประเภทแล้ว แบ่งเป็นที่ประเภทอะไรบ้าง
4. ปัจจัยในข้อ 1 มีการปะทะสัมพันธ์กับระบบการบริหารหลักสูตรด้านใดบ้าง

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งวิเคราะห์ระบบที่เป็นปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อ
 การบริหารหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ โดยศึกษาเฉพาะระบบ
 การบริหารหลักสูตรในระดับปริญญาตรีเท่านั้น

2. ปัจจัยต่าง ๆ ที่นำมาศึกษาครั้งนี้ เป็นปัจจัยตามแนวความคิดทฤษฎีระบบเปิด
 (Open System Theory) ของ ริชแมน และ ฟาร์เมอร์ (Richman and Farmer, 1977)
 แนวความคิดของ เบอร์ควิสต์ (Bergquist, 1981) และ มิลเลอร์ (Miller, 1992) โดย
 จำแนกเป็นตัวแปรได้ดังนี้

1. ปัจจัยภายในสถาบัน
2. ปัจจัยภายนอกสถาบัน
3. การบริหารหลักสูตรตามแนวคิดของ เบอร์ควิสต์ (Bergquist, 1981)
 และ มิลเลอร์ (Miller, 1992) 14 ด้านคือ
 - 3.1 เวลา (Time)
 - 3.2 สถานที่ (Space)
 - 3.3 ทรัพยากร (Resources)
 - 3.4 องค์กร (Organization)
 - 3.5 กระบวนการ (Procedures)

- 3.6 ผลผลิต (Outcomes)
- 3.7 การบริหาร (Administering)
- 3.8 การสื่อสาร (Communicating)
- 3.9 การส่งเสริมขวัญและกำลังใจ (Encouraging)
- 3.10 การอำนวยความสะดวก (Facilitating)
- 3.11 การเงิน (Financing)
- 3.12 การเปลี่ยนแปลง (Innovating)
- 3.13 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (People Developing)
- 3.14 การแก้ไขปัญหา (Problem Solving)

ความจำกัดของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ประชากร คือ ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตรระดับปริญญาตรีของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 38 คน ซึ่งเป็นการจำกัดขั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom) ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยวิธีวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) ซึ่งวิเคราะห์ได้ตามจำนวนประชากรที่เป็นจริง (Wasserman, 1980)

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตร หมายถึง องค์ประกอบภายในและภายนอกสถาบันที่สัมพันธ์ต่อการบริหารหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

การบริหารหลักสูตร หมายถึง การดำเนินงานเพื่อให้การใช้หลักสูตรในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือบรรลุผล อันประกอบด้วย การดำเนินงานด้านเวลา สถานที่ ทรัพยากร กระบวนการ องค์กร ผลผลิต การบริหาร การสื่อสาร การส่งเสริมขวัญและกำลังใจ การอำนวยความสะดวก การเงิน การเปลี่ยนแปลง การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการแก้ไขปัญหา

จุดปะทะสัมพันธ์ หมายถึง จุดที่ระบบย่อย (Subsystem) ระบบหนึ่งมีความสัมพันธ์กับอีกระบบย่อยหนึ่ง

ขั้นตอนในการวิจัย

เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้ บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงได้วางขั้นตอนการวิจัยดังนี้

1. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เช่น รายงานประจำปี คลังข้อมูล ระเบียบการ เอกสารประมวลหลักสูตร คู่มือการศึกษา เอกสารสัมมนาและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการจัดดำเนินการบริหารหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
2. ศึกษาเอกสาร งานวิจัย เกี่ยวกับวิธีการวิเคราะห์ระบบ (System Analysis) และแนวคิดของ Barry M. Richman และ Richard N. Farmer แล้วนำมาสร้างแบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง (Structured Interview) เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตร ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
3. สร้างแบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้างเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรของสถาบันและความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรของสถาบัน แล้วจึงให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา เพื่อนำไปสัมภาษณ์ผู้บริหาร
4. นำข้อคำถามที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรมาสร้างแบบสอบถาม แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) แล้วนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนี้ ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและภาษาที่ใช้ แล้วจึงนำกลับไปสอบถามกับผู้บริหารชุดเดิม
5. สร้างแบบสัมภาษณ์เพื่อสำรวจจุดปะทะสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกกับระบบการบริหารหลักสูตร แล้วจึงเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง หลังจากนั้นนำแบบสัมภาษณ์นี้ไปสัมภาษณ์ผู้บริหารชุดเดิม
6. ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS วิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) เพื่อจำแนกประเภทปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เพื่อนำปัจจัยดังกล่าวไปส่งเสริมพัฒนากระบวนการบริหารหลักสูตร
2. เพื่อช่วยให้ผู้บริหารได้มีกรอบการพิจารณาถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการบริหารหลักสูตรได้อย่างทั่วถึง อันจะเป็นประโยชน์ให้ผู้บริหารปฏิบัติหน้าที่ทางการบริหารหลักสูตรได้อย่างรัดกุมและสัมฤทธิ์ต่อเนื่อง
3. เพื่อให้ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรมีข้อมูลประกอบการวางแผนและกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย